

Jacek Wysocki

Lasotki, gm. Budzeń Duży, woj. płockie. Stanowisko 4 - żwirownia

Informator Archeologiczny : badania 20, 138-139

1986

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRAKÓW-ZWIERZYNIĘC
Kościoła Salvatora

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadziła mgr Teresa Madwańska. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Jedenasty sezon badań. Wczesne średniowiecze, średniowiecze, czasy nowożytne.

Prowadzono badania po zachodniej stronie kościoła, w pobliżu murów 30 i 31 odkrytych w 1983 r. Mury te mogły mieć związek z IV fazą kościoła Salvatora.

W wykopie usytuowanym nieco na zachód /wykop XXX A, odc. 3, 3a/ od muru 30 odkryto najniższe partie fundamentu leżące na linii biegu tego muru, ale posadowione około 80 cm wyżej. Wokół muru na calcu zalega rozsypano zaprawy murarskiej przemieszanej z lessem, a wyżej wkopy grobowe głównie z czasów nowożytnych. W rozsypaniu dolnej części zaprawy murarskiej, poza linią muru znaleziono 1 ułamek naczyńia wczesnośredniowiecznego.

Z filara 31 odkryto 3 dalsze jego narożniki /wykop XXX B, odc. 1, 2a/. W pobliżu filara wystąpiło rozsypano kamieni i zaprawy murarskiej leżące na calcu. W jego dolnej partii znaleziono 1 ułamek brzoğu naczyńia średniowiecznego. Wyżej występuje warstwa przemieszana przez wkopy grobowe z materiałem średniowiecznym i nowożytnym.

Badania będą kontynuowane.

KRZESK-KRÓLOWA NINA
woj. siedleckie
Stanowisko 1 - grodzisko

Uniwersytet Warszawski
Instytut Archeologii

W badaniach prowadzonych pod kierunkiem mgr Joanny Kala-gi brali udział mgr mgr Krzysztof Cwetsch i Mariusz Wy-szkowski /autor sprawozdania/. Konsultowała doc.dr hab. Maria Miśkiewicz. Badania finansowano z programu RP-III-35. Dziesiąty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowie-czne /VII-VIII w., X-XII w./

Badaniami objęto zachodnią część majdanu i wału zewnętrzny. W wykopach wycieczonych na majdanie znaleziono 2 jamy o charakterze gospodarczym i 1 półziemiankę związane z II fazą zasiedlenia grodziska /X-XII w./ oraz 1 ziemiankę pochodzącą z I fazy /VII-VIII w./, która znajdowała się pod półziemianką. W obiektach z II fazy występowały fragmenty ceramiki "bia-łej", w jednym z nich znaleziono 1 gliniany przęślik. Zakładając wykop na wału zewnętrznym zbadano jego konstrukcję związaną z obydwoma fazami zabudowy grodziska.

Materiały do opracowania znajdować się będą w IA UW, później w WKZ Siedlce. Przewiduje się zakończenie badań na terenie grodziska.

W następnych sezonach badanie będą kontynuowane na osadach.

LASOTKI, gm. Brudzeń Duży
woj. płockie
Stanowisko 4 - zwirownia

Muzeum Mazowieckie
Konservator Zabytków Archeologicznych
w Płocku

Badania prowadził mgr Jacek Wysocki. Finansował WKZ w Płocku. Pierwszy sezon badań. Ślady osadnictwa wczesno-średniowiecznego.

Badania miały charakter ratowniczy. Stanowisko nr 4 w Lasotkach znane było z badań powierzchniowych i na ich podstawie datowane na wczesne fazy wczesnego średniowiecza. Badania podjęto w wyniku weryfikacji w ramach AZP i stwierdzenia, że stanowisko jest niszczone przez zwirownię. Aktualnie cała północna część stanowiska, położona przy krawędzi doliny Skrzy z-

W trakcie badań oczyszczono i narysowano około 45 m profilów żwirowni, w których zarejestrowano 7 obiektów częściowo zniszczonych. W południowej ścianie żwirowni zarejestrowano 4 obiekty, 2 wczesnośredniowieczne oraz 2 starożytne, prawdopodobnie pomorskie. Wszystkie one miały, jak się wydaje charakter osadniczy. Kolejne 3 obiekty zarejestrowane w profilu północnym żwirowni pochodziły z wczesnego średniowiecza i miały charakter osadniczy. Nad obiektami w północnej części żwirowni założono dwa niewielkie wykopy w celu rozpoznania planu zachowanych ich części. Obiekt 6 zawierał wypełniisko smolistoczarne, które zawierało liczne przepalone kamienie, ceramikę oraz kości zwierzęce. Należy go interpretować jako pozostałość paleniska. Obiekt 8 z wypełniskiem brunatno-szarym był niemal jałowy kulturowo. Trzeci wykop o powierzchni 10 m², założono bezpośrednio na zachód od żwirowni. Odkryto w nim dna dwóch obiektów wczesnośredniowiecznych prawie całkowicie zniszczonych. Obiektów widocznych w profilu południowym żwirowni nie udało się wyeksplorować, ze względu na rosnące nad nimi uprawy.

Na podstawie materiału uzyskanego w trakcie czyszczenia profilu należy obiekty 2 i 4 datować na wczesne średniowiecze w przedziale XI-XII w., a 1 i 3 pochodzą prawdopodobnie z wczesnej epoki żelaza, kultury pomorskiej. Niestety nie zarejestrowano żadnych obiektów, ani nawet pojedynczych fragmentów ceramiki mogących świadczyć o występowaniu osadnictwa z wcześniejszych faz wczesnego średniowiecza.

Badania będą kontynuowane.

LĄD, gm. Łądek
woj. konińskie

Muzeum Archeologiczne
w Poznaniu

Badania prowadziły: mgr mgr Krystyna Lutowska, Aleksandra Lipińska i Maria Zeylandowska /autorka sprawozdania/. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Poznaniu. Dwudziesty sezon badań. Grodzisko wczesnośredniowieczne /VIII-XIII w./

Badania na grodzisku były zakończeniem wieloletnich prac. Przedłużono i zakończono przekop po linii N-S uzyskując zewnętrzna część umocnień grodu od strony północnej. Wał w części badanej w bieżącym roku zachowany był jedynie w postaci "bloków" będących najprawdopodobniej pozostałością stosów. Ostatni z nich, zewnętrzny, którego zawartość stanowiła pomarańczowa glina, nosił ślady ściany drewnianej ?? bardzo ciemna ziemia/ liczącej wał od strony zewnętrznej. Stara ziemia przytykająca do skłonu wału, która zalega bezpośrednio na calcu, nie ma już najprawdopodobniej związku z wałem. Na głębokości około 1 m od powierzchni przebiega pas jasnej ziemi o miąższości 10 cm; jest to być może warstwa niwelacyjna po ustaniu funkcji wału, choć powyżej niej występuje bardzo mała ilość skorup, co mogłoby wskazywać na teren nie objęty użytkowaniem.

Na różnych głębokościach po stronie zewnętrznej gliniastego "stosu" odkryto 3 duże kamienie. Nie należy wykluczać, że są to szczerkowo występujące pozostałości "płaszczka" kamiennego.

18 m od podstawy zakończenia wału odsłonięto skośnie ścięty brzeg fosy /na głębokość 2,5 m od powierzchni/. Pierwotne zagłębienie fosy ma 80 cm głębokości. Napływająca woda nie pozwoliła na pogłębienie wykopu.

Dla przypomnienia można dodać, że kilkudziesięciometrowy przekop przez północną część grodziska obejmował wał otaczający najstarszy gród /IX?/X w./; na ten wał nachodził wał młodsz. Fosa jest ostatnim elementem obronnym.

Badania zostały zakończone.